

Gode film kræver gode historier

- Danske Dramatikeres anbefalinger
til fremtidens danske film

Gode film kræver gode historier

Audiovisuelt indhold trækker i disse år et rekordpublikum. Publikum er dog ikke ligeligt fordelt. Mens TV-fiktionen har det forrygende, har biograffilmen det pt. knap så godt.

Asymmetrien har flere årsager, og tydeligt er et øget publikumsønske om store, brede og detaljerede fortællinger. I disse år honoreres dette ønske via streaming-tjenesternes udbud af fortællinger fra hele verden, og vi ser, hvordan filippinske, mexicanske, spanske og danske serier får et globalt publikum i tale. TV-fiktionens verden udvider sig, finder lokale særpræg og eksperimenterer formmæssigt. Den udvikling er danske manuskriptforfattere i høj grad en del af.

For manuskriptforfatterne er TV-fiktion blevet et attraktivt format at fortælle deres historier i, arbejdsvilkårene er gode og pt. bedre end på spillefilmen.

Dette er en udfordring i forhold til den gode spillefilms fremtid og publikumsappel.

For når man spørger publikum, hvad de vil have af en god biograffilm, svarer de først og fremmest 'en god historie'. Biograffilm er fortællinger på en anden måde end tv-serier, og som publikum har vi brug for begge dele.

Vil man gerne have flere manuskriptforfattere til at udfolde deres historier i filmformatet, må der således være konkurrencelighed på et eller flere af de parametre, som tv-området i dag er førende på, nemlig prestige, økonomi og kunstnerisk frirum.

En forøgelse af manuskriptudviklingsstøtten kan give kunstnerisk frirum og kreativ frihed, der er i højeste kurs for manuskriptforfattere.

Udfordringen, som et kommende filmforlig må tage op, er således at lære af og implementere de succesfulde

strategier fra tv-fiktionen og derigennem få manuskriptforfatterne til at skrive de film, vi ved, at de også gerne vil skrive.

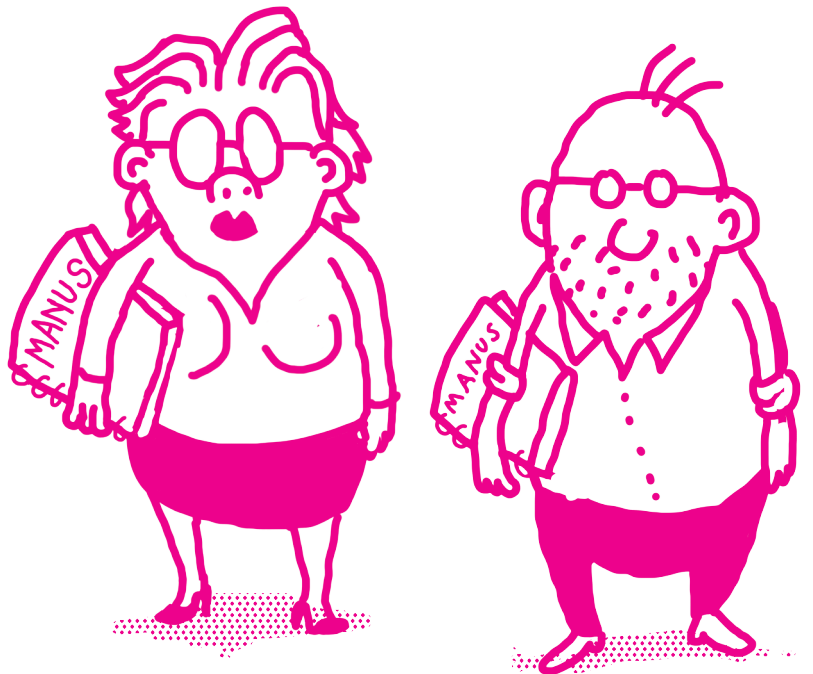

Illustration: Philip Ytornel

Flere midler til udvikling af manuskripter

Hovedparten af manuskriptforfattere vil gerne udvikle manuskripter til filmformatet. Flere forfattere skriver i dag spillefilmsmanuskripter i deres fritid, fordi de ikke kan lade være, men det kan kun lade sig gøre, fordi de oppebærer en indtægt fra tv-serier. Det er – naturligvis – ikke en holdbar model for at sikre dansk films fremtid.

Derfor må der afsættes flere midler til løbende udvikling af spillefilmsmanuskripter, så manuskriptforfatteren får øget mulighed for at udvikle de historier, der danner fundament for den gode film.

Midlerne skal også allokeres til den tidlige del af manuskriptudviklingen, der pågår inden der nødvendigvis er en producent eller en instruktør involveret. Hovedparten af manuskriptforfattere fortæller om gode erfaringer fra tv-produktioner og dertilhørende udviklingsforløb med at tage udviklingen på manuskriptplan længere, end der er

mulighed for i dag inden for filmformatet. Disse erfaringer må lægges til grund for den måde, manuskriptudvikling til film bør ses fremover.

Det skal med andre ord gøres nemmere for manuskriptforfatteren at udvikle den gode fortælling, uanset om det er til filmformatet eller til tv.

New Danish Screen er talentudvikling for både film og tv

Det er vigtigt for filmbranchen, at talentudviklingsordningen New Danish Screen fastholdes og ikke mindst styrkes yderligere som et sted, hvor man kan lave fuldfinansierede lavbudgetfilm. Det er desuden vigtigt, at en sådan talentfabrik ikke bedømmes på sin publikumsdimension, men på sin evne til at danne fundament og råstof til hele branchen.

Da størstedelen af manuskriptforfattere og andre kreative i branchen i deres arbejdsområder veksler mellem film og TV, fungerer New Danish Screen i dag også som en absolut nødvendig talentudvikling på tv-fiktionsområdet.

Kunstnerne rettigheder skal bevares

Det er Danske Dramatikeres anbefaling at stille som krav for støttetildeling, at man forpligter sig på at opretholde den danske rettighedsmodel.

Det handler i korte træk om, at kunstnerne bevarer deres rettighedsbetaling og at dem, der udbyder indholdet – distributørerne – fortsætter med at betale for at kunne stille indhold til rådighed. Modellen bygger på grundtanken, at når nogen tjener penge på andres indhold, skal nogle af de penge falde tilbage til den oprindelige rettighedshaver. For en manuskriptforfatter handler det om, at når hans eller hendes værker vises på tv eller stilles til rådighed af en streamingtjeneste, så får man et vederlag. Vederlaget udgør i dansk regi sammen med en honorarbetaling den løn, man får som ophavsmand til et værk.

Det er en ordening, der i tidens løb har vist sig som et særdeles godt grundlag for at kunne levere en stor mængde

dansk kvalitetsindhold. Den danske model er en geninvesteringsordning, der skaber grundlag for nyt indhold med kunstnerne bevarelse af deres rettigheder som en central pointe.

Streamingtjenesterne har gjort deres indtog, hvilket giver udfordringer i forhold til at sikre dansk indhold og den danske rettighedsmodel, som er garant for dette indhold. Som kunstnere vil vi naturligvis fortsætte arbejdet for at bevare vores rettigheder, også på streamingplatforme, da det er den eneste måde, hvorpå vi kan sikre en model, hvor man som kunstner bliver betalt for at andre tjener penge på det indhold, man har været med til at skabe.

At stille bevarelsen af denne model som grundlag for tildeling af filmstøtte er en naturlig måde at sikre godt dansk indhold i fremtiden.

Antallet af film

Skal antallet af årlige spillefilm fastholdes på nuværende niveau, vil det kræve tilførsel af flere midler. Specielt under forudsætning af, at kvaliteten skal opretholdes eller højnes.

For at bevare antallet af film foreslår Danske Dramatikere ligesom i vores anbefalinger til medieforliget, at udenlandske streamingtjenester pålægges et øget finansielt bidrag til dansk filmproduktion.

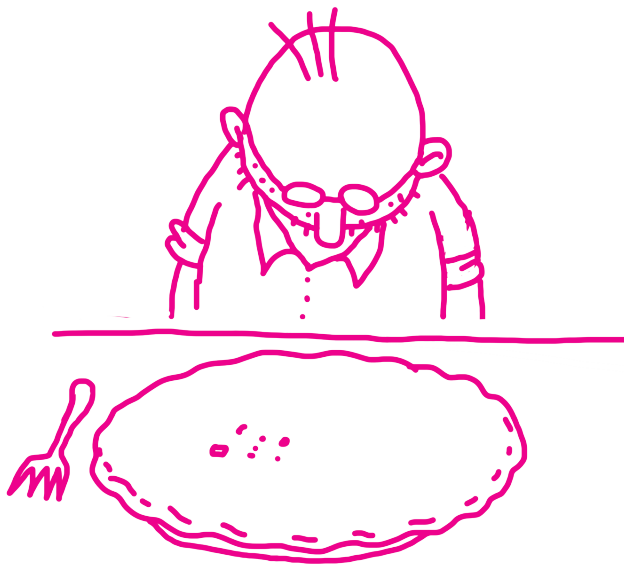

Illustration: Philip Ytornel